

การศึกษา

เทศกาลของไทย
ตอนที่ ๔

เทศกาลสารทเดือนสิบทางภาคใต้ของไทยถือเป็นงานใหญ่ประจำปี และนอกจากจะเป็นการขอมลสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือแม่โพสพ ที่ให้ความอุดมสมบูรณ์แล้ว ยังมีความเชื่ออีกเรื่องหนึ่ง คือเชื่อว่า ตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๐ ถึงแรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ เป็นช่วงเวลาที่เปรตได้รับการปล่อยตัวมารับส่วนบุญจากลูกหลาน ฉะนั้นจึงมักมีการทำบุญ ๒ ครั้ง คือ วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๐ ครั้งหนึ่ง เรียกว่า วันรับเปรต และ วันแรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ อีกครั้งหนึ่ง เรียกว่า วันส่งเปรต และมีพิธีที่เรียกว่า การตั้งเปรต คือการนำอาหารไปวางตามที่ต่าง ๆ เพื่อให้ทานแก่เปรต และมักมีการทำศาลยกพื้นสูงเพื่อวางอาหารชุดใหญ่ด้วย หลังจากนั้นก็จะมีการชิงเปรต ทำนองเดียวกับการแย่งเปรตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนการทำบุญถวายของแด่พระสงฆ์ จะจัดอย่างเต็มที่ ประกอบด้วยข้าวสารอาหารแห้ง ข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ยารักษาโรค และที่ขาดไม่ได้คือขนมที่เป็นสัญลักษณ์ของบุญเดือนสิบ เช่น ขนมพอง ขนมลา ขนมกง จัดใส่กระบุงหรือภาชนะอื่น เรียกว่า มับร นำไปวัดและให้ภิกษุสงฆ์จับ

สลาก เป็นสลากภัต

เทศกาลที่คนไทยให้ความสำคัญอีกเทศกาลหนึ่งคือเทศกาลลอยกระทงซึ่งตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ (ตกประมาณเดือนพฤศจิกายน) อันเป็นช่วงเวลาที่น้ำเต็มฝั่ง หรือเจ็มนองไปทั่วท้องทุ่ง และในคืนเพ็ญดวงจันทร์จะส่องสว่าง ส่วนใหญ่ในระยะนี้เกษตรกรเก็บเกี่ยวพืชพรรณธัญญาหารเสร็จแล้ว จึงเป็นช่วงเวลาที่จะแสดงการรำลึกถึงพระคุณแม่คงคาหรือเทพเจ้าที่ประทานน้ำ ให้ความอุดมสมบูรณ์มา ให้ด้วยการนำดอกไม้ ธูป เทียน และอื่น ๆ ใส่กระทงลอยไปตามน้ำ เชื่อกันว่า คนไทยจัดพิธีลอยกระทงกันมานานแล้ว และมีความเชื่อเกี่ยวกับจุดหมายของการลอยกระทงแตกต่างกันหลากหลาย เช่น เพื่อบูชาพระจุฬามณี บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ บูชารอยพระพุทธรบาท ณ ริมฝั่งแม่น้ำนัมมทา บูชาพระอุปคุตที่ป่าเพ็ญธรรมอยู่ที่สระตือทะเล ขอมลและขอขมาแม่คงคา ลอยทุกข์ ลอยโศก หรือสะเดาะเคราะห์

เทศกาลลอยกระทงของไทยยังมีต่อคราวหน้า.

พิชญแข คุณาเจริญ เขียว
ชลธิชา สุดบุษ สรุ